

Notă: Aderat prin [Hot. Parl. nr.707-XII din 10.09.91](#)

**Convenția internațională privind eliminarea tuturor
formelor de discriminare rasială***

din 21.12.1965

* * *

Publicată în ediția oficială
"Tratate internaționale", 1998, volumul 1, pag.77

* Adoptată la 21 decembrie 1965 la New York
Adoptată și deschisă spre semnare de Adunarea generală a Națiunilor
Unite prin Rezoluția 2106 (XX) din 21 decembrie 1965. Intrată în vigoare
la 4 ianuarie 1969, conform dispozițiilor art.19.
În vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993

Statele părți la prezenta Convenție,
Considerînd că la baza Cartei Națiunilor Unite stau principiile
demnității și egalității ființelor umane și că toate statele membre s-au
angajat să acționeze atât împreună cît și separat, în cooperare cu
Organizația, pentru înfăptuirea unuia din scopurile Națiunilor Unite,
anume de a dezvolta și încuraja respectarea universală și efectivă a
drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți, fără
deosebire de rasă, sex, limbă sau religie,
Considerînd că Declarația universală a drepturilor omului proclamă
că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în
drepturi și că fiecare poate să se prevaleze de toate drepturile și de
toate libertățile care sunt enunțate în Declarație, fără nici o
deosebire, mai ales de rasă, de culoare sau de origine națională.
Luînd în considerare că toți oamenii sunt egali în fața legii și au
dreptul la o protecție egală a legii împotriva oricărei discriminări și
împotriva oricărei incitări la discriminare,
Considerînd că Națiunile Unite au condamnat colonialismul și toate
practicile de segregare și de discriminare care îl însoțesc, sub orice
formă și în orice loc ar exista, și că Declarația cu privire la
acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, din 14
decembrie 1960 (rezoluția 1514 (XV) a Adunării Generale), a afirmat și a
proclamat solemn necesitatea de a se pune capăt rapid și necondiționat,
Considerînd că Declarația Națiunilor Unite privind eliminarea
tuturor formelor de discriminare rasială, din 20 noiembrie 1963
(Rezoluția 1904 (XVIII) a Adunării Generale), afirmă în mod solemn
necesitatea de a se elimina rapid toate formele și toate manifestările
de discriminare rasială în toate părțile lumii și de a asigura
înțelegerea și respectarea demnității persoanei umane,
Convinse că orice doctrină de superioritate bazată pe diferențierea
dintre rase este falsă din punct de vedere științific, condamnată sub
raport moral, injustă și periculoasă din punct de vedere social și că
nimic nu ar putea să justifice, oriunde ar fi, discriminarea rasială,
nici în teorie, nici în practică,
Reafirmînd că discriminarea între ființele umane pentru motive de
rasă, culoare sau origine etnică este un obstacol în calea relațiilor
pașnice de prietenie între națiuni, fiind susceptibilă să tulbure pacea
și securitatea popoarelor, precum și coexistența armonioasă a
persoanelor în cadrul aceluiași stat,
Convinse că existența barierelor rasiale este incompatibilă cu
idealurile oricărei societăți umane,
Alarmate de manifestările de discriminare rasială care există încă
în unele regiuni ale lumii și de politica unor guverne bazată pe
superioritate sau ură rasială, cum este politica de apartheid, de

segregație sau de separație,
Hotărâte să adopte toate măsurile necesare pentru eliminarea rapidă a tuturor formelor și a tuturor manifestărilor de discriminare rasială spre a favoriza buna înțelegere între rase și a edifica o comunicare internațională eliberată de orice forme de segregatie și de discriminare rasială,

Avînd prezente în spirit Convenția privind discriminarea în materie de angajare și de profesie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii în 1958 și de Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățămîntului, adoptată de Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură în 1960,

Dornice să pună în aplicare principiile enumerate în Declarația Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și să asigure cît mai repede posibil adoptarea măsurilor practice în acest scop,

Au convenit asupra celor ce urmează:

PARTEA ÎNTÎI

Articolul 1

1. În prezenta Convenție, expresia "discriminare rasială" are în vedere orice deosebire, excludere, restricție sau preferință întemeiată pe rasă, culoare, ascendență sau origine națională sau etnică, care are ca scop sau efect de a distruge sau compromite recunoașterea, folosința sau exercitarea, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în domeniile: politic, economic, social și cultural sau în oricare alt domeniu al vieții publice.

2. Prezenta Convenție nu se aplică deosebirilor, excluderilor, restricțiilor sau preferințelor stabilite de către un stat parte la Convenție, după cum este vorba de cetățenii săi sau de străini.

3. Nici o dispoziție a prezentei Convenții nu poate fi interpretată ca afectînd, în vreun fel, dispozițiile legislative ale statelor părți la Convenție, în ceea ce privește naționalitatea, cetățenia sau naturalizarea, cu condiția ca aceste dispoziții să nu fie discriminatorii față de o anumită naționalitate.

4. Măsurile speciale luate cu singurul scop de a se asigura cum se cuvine progresul unor grupuri rasiale sau etnice sau unor indivizi avînd nevoie de protecția care poate fi necesară pentru a le garanta folosința și exercitarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în condiții de egalitate nu sunt considerate ca măsuri de discriminare rasială, cu condiția totuși ca ele să nu aibă drept efect menținerea de drepturi distincte pentru grupuri rasiale diferite și ca ele să nu fie menținute în vigoare după realizarea scopurilor pentru care au fost adoptate.

Articolul 2

1. Statele părți condamnă discriminarea rasială și se angajează să urmeze, prin toate mijloacele potrivite și fără întîrziere, o politică menită să elimine orice formă de discriminare rasială, să favorizeze înțelegerea între toate rasele și în acest scop.

a) fiecare stat parte se angajează să nu recurgă la acte sau practici de discriminare rasială împotriva unor persoane, grupuri de persoane sau instituții și să facă în așa fel încît toate autoritățile publice și instituțiile publice, naționale și locale să se conformeze acestei obligații;

b) fiecare stat parte se angajează să nu încurajeze, să nu apere și să nu sprijine discriminarea rasială practică de vre o persoană sau organizație, oricare ar fi ea;

c) fiecare stat parte trebuie să ia măsuri eficace pentru a reexamina politica guvernamentală națională și locală și pentru a modifica, abroga sau anula orice lege și orice reglementare avînd drept efect crearea discriminării rasiale sau perpetuarea ei, acolo unde

există;

d) fiecare stat parte trebuie, prin toate mijloacele corespunzătoare, inclusiv, dacă împrejurările o cer, prin măsuri legislative, să interzică discriminarea rasială practică de persoane, de grupuri sau de organizații și să-i pună capăt;

e) fiecare stat parte se angajează să favorizeze, dacă va fi cazul, organizațiile și mișcările integraționiste multirasiale și alte mijloace de natură a elimina barierele între rase și a descuraja ceea ce tinde spre întărirea dezbinării rasiale.

2. Statele părți vor lua, dacă împrejurările o vor cere, măsuri speciale și concrete în domeniile social, economic, cultural și altele, pentru a asigura cum se cuvine dezvoltarea sau protecția anumitor grupuri rasiale sau anumitor indivizi aparținând acestor grupuri, în scopul de a le garanta, în condiții de egalitate, deplina exercitare a drepturilor omului și libertăților fundamentale. Aceste măsuri nu vor putea în nici un caz să aibă drept efect menținerea de drepturi inegale sau deosebite pentru diversele grupuri rasiale, odată atinse obiectivele pentru care au fost adoptate.

Articolul 3

Statele părți condamnă în special segregarea rasială și apartheidul și se angajează să prevină, să interzică și să elimine pe teritoriile ținând de jurisdicția lor toate practicile de această natură.

Articolul 4

Statele părți condamnă orice propagandă și orice organizații care se inspiră din idei sau teorii bazate pe superioritatea unei rase sau unui grup de persoane de o anumită culoare sau de o anumită origine etnică, sau care pretind să justifice sau să încurajeze orice formă de ură și de discriminare rasială și se angajează să adopte de îndată măsuri pozitive menite să elimine orice incitare la o astfel de discriminare sau orice acte de discriminare și, în acest scop, ținând seama de principiile formulate în Declarația universală a drepturilor omului și de drepturile enunțate în mod expres în articolul 5 al prezentei Convenții, ele se angajează îndeosebi:

a) să declare delict pedepsite prin lege orice difuzare de idei bazate pe superioritate sau ură rasială, orice incitare la discriminare rasială ca și orice acte de violență sau provocare la astfel de acte, îndreptate împotriva oricărei rase sau oricărui grup de persoane de o altă culoare sau de o altă origine etnică, precum și orice sprijin acordat unor activități rasiste, inclusiv finanțarea lor;

b) să declare ilegale și să interzică organizațiile, precum și activitățile de propagandă organizată și orice alt fel de activitate de propagandă care incită la discriminare rasială și care o încurajează și să declare delict pedepsit prin lege participarea la aceste organizații sau la aceste activități;

c) să nu permită autorităților publice sau instituțiilor publice, naționale sau locale, să incite la discriminare rasială sau s-o încurajeze.

Articolul 5

În conformitate cu obligațiile fundamentale enunțate în articolul 2 al prezentei Convenții, statele părți se angajează să interzică și să elimine discriminarea rasială sub toate formele și să garanteze dreptul fiecăruia la egalitate în fața legii fără deosebire de rasă, culoare, origine națională sau etnică, în folosința drepturilor următoare:

a) dreptul la un tratament egal în fața tribunalelor și a oricărui alt organ de administrare a justiției;

b) dreptul la securitatea persoanei și la protecția statului împotriva violențelor sau maltrărilor, fie din partea funcționarilor guvernului, fie a oricărui individ, grup sau instituție;

c) drepturi politice, și anume dreptul de a participa la alegeri -

de a vota și de a fi candidat - după sistemul sufragiului universal și egal, dreptul de a face parte din guvern, de a lua parte la conducerea treburilor publice, la orice nivel, și dreptul de acces, în condiții de egalitate, la funcții publice;

d) alte drepturi civile, în special:

- i) dreptul de a circula liber și de a-și alege reședința în interiorul unui stat;
 - ii) dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv pe a sa, și de a se întoarce în țara sa;
 - iii) dreptul la o cetățenie;
 - iv) dreptul de a se căsători și de a-și alege partenerul;
 - v) dreptul de proprietate al oricărei persoane, atât singură cât și în asocieră;
 - vi) dreptul de moștenire;
 - vii) dreptul la libertate de gândire, conștiință și religie;
 - viii) dreptul la libertate de opinie și de exprimare;
 - ix) dreptul la libertate de întrunire și asociere pașnică;
- e) drepturi economice, sociale și culturale, în special:
- i) dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației sale, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare;
 - ii) dreptul de a înființa sindicate și de a se afilia unor sindicate;
 - iii) dreptul la locuință;
 - iv) dreptul la sănătate, la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale;
 - v) dreptul la educație și la pregătire profesională;
 - vi) dreptul de a lua parte, în condiții de egalitate, la activități culturale;
 - f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice, cum ar fi mijloace de transport, hoteluri, restaurante, cafenele, spectacole, parcuri.

Articolul 6

Statele părți vor asigura oricărei persoane supuse jurisdicției lor o protecție și o cale de recurs efective în fața tribunalelor naționale și a altor organe de stat competente, împotriva tuturor actelor de discriminare rasială care, contrar prezentei Convenții, ar viola drepturile sale individuale și libertățile sale fundamentale, precum și dreptul de a cere acestor tribunale satisfacție sau despăgubire dreaptă și adecvată pentru orice prejudiciu pe care l-ar putea suferi ca urmare a unei astfel de discriminări.

Articolul 7

Statele părți se angajează să ia măsuri imediate și eficace în domeniile învățământului, educației, culturii și informației, pentru a lupta împotriva prejudecăților ce duc la discriminare rasială și pentru a favoriza înțelegerea, toleranța și prietenia între națiuni și grupuri rasiale sau etnice, ca și pentru a promova scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite, ale Declarației universale a drepturilor omului, ale Declarației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și ale prezentei Convenții.

PARTEA A DOUA

Articolul 8

1. Se constituie un Comitet pentru eliminarea discriminării rasiale (denumit în cele ce urmează Comitetul) compus din optsprezece experți cunoscuți pentru înalta lor moralitate și imparțialitate, care sunt aleși de către statele părți din rândul cetățenilor lor și care își exercită funcțiile cu titlu individual, ținându-se seama de o repartitie geografică echitabilă și de reprezentarea diferitelor forme de

civilizație, precum și de principalele sisteme juridice.

2. Membrii Comitetului sunt aleși prin vot secret de pe o listă de candidați desemnați de statele părți. Fiecare stat parte poate să desemneze un candidat ales dintre cetățenii săi.

3. Prima alegere va avea loc la șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții. Cu cel puțin trei luni înainte de data fiecărei alegeri, Secretarul general al Națiunilor Unite trimite o scrisoare statelor părți pentru a le invita să-și prezinte candidaturile într-un termen de două luni. Secretarul general întocmește o listă, în ordine alfabetică, a tuturor candidaților astfel desemnați, indicând statele care i-au desemnat și o comunică statelor părți.

4. Membrii Comitetului sunt aleși în cursul unei reuniuni a statelor părți, convocată de Secretarul general la sediul Organizației Națiunilor Unite. La această reuniune, al cărei cvorum este de două treimi din statele părți, sunt aleși membri ai Comitetului candidații care obțin cel mai mare număr de voturi și majoritatea absolută a voturilor reprezentanților statelor părți prezenți și votanți.

5. a) Membrii Comitetului sunt aleși pentru patru ani. Totuși, mandatul a nouă dintre membri desemnați la prima alegere va lua sfârșit după doi ani; imediat după prima alegere, numele acestor nouă membri vor fi trase la sorți de către președintele Comitetului.

b) Pentru a ocupa locurile devenite vacante în mod fortuit statul parte al cărei expert a încetat să-și exercite funcțiile de membru al Comitetului va numi un alt expert dintre cetățenii săi, sub rezerva aprobării de către Comitet.

6. Statele părți iau în sarcina lor cheltuielile membrilor Comitetului pentru perioada în care aceștia își îndeplinesc funcțiile în Comitet.

Articolul 9

1. Statele părți se angajează să prezinte Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, pentru examinarea de către Comitet, un raport asupra măsurilor de ordin legislativ, judiciar, administrativ sau altele pe care le-au adoptat și care pun în aplicare dispozițiile prezentei Convenții:

a) în termen de un an, începînd de la intrarea în vigoare a

Convenției, pentru fiecare stat interesat în ceea ce îl privește și

b) apoi, la fiecare doi ani și de fiecare dată cînd Comitetul o va cere. Comitetul poate să ceară informații suplimentare statelor părți.

2. Comitetul supune, în fiecare an, Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite, prin intermediul Secretarului general, un raport asupra activității sale și poate să facă sugestii și recomandări de ordin general bazate pe examinarea rapoartelor și informațiilor primite de la statele părți. El aduce la cunoștința Adunării generale aceste sugestii și recomandări de ordin general însoțite, dacă este cazul, de observațiile statelor părți.

Articolul 10

1. Comitetul adoptă regulamentul său de ordine interioară.

2. Comitetul își alege biroul pentru o perioadă de doi ani.

3. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite asigură secretariatul Comitetului.

4. Comitetul își ține în mod obișnuit reuniunile la sediul Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 11

1. Dacă un stat parte consideră că un alt stat, de asemenea parte, nu aplică dispozițiile prezentei Convenții, el poate să atragă atenția Comitetului asupra problemei. Comitetul transmite comunicarea statului parte interesat. În termen de trei luni, statul destinat prezintă Comitetului explicații sau declarații scrise elucidînd problema și indicînd, dacă este cazul, măsurile care eventual au putut fi luate de

acest stat pentru remedierea situației.

2. Dacă, în termen de șase luni, începînd de la data primirii comunicării originale de către statul destinat, problema nu a fost reglementată spre satisfacția celor două state, pe cale de negocieri bilaterale sau prin orice altă procedură care le-ar sta la dispoziție, atât unul, cît și celălalt vor avea dreptul să o supună din nou Comitetului, adresînd o notificare Comitetului și celuilalt stat interesat.

3. Comitetul nu poate să se sesizeze cu o problemă care îi este supusă conform prevederilor paragrafului 2 al prezentului articol decît după ce s-a asigurat că toate căile interne disponibile au fost folosite sau epuizate în conformitate cu principiile de drept internațional general recunoscute. Această regulă nu se aplică dacă procedurile de recurs depășesc termene rezonabile.

4. În orice problemă care îi este supusă, Comitetul poate cere statelor părți în cauză să-i furnizeze orice informații suplimentare pertinente.

5. Atunci cînd Comitetul examinează o problemă în aplicarea prezentului articol, statele părți interesate au dreptul să desemneze un reprezentant care va participa fără drept de vot la lucrările Comitetului, pe toată durata dezbaterilor.

Articolul 12

1. a) După ce Comitetul a obținut și cercetat toate informațiile pe care le consideră necesare, președintele desemnează o comisie de conciliere ad-hoc (denumită în cele ce urmează comisia) compusă din cinci persoane care pot sau nu să fie membri ai Comitetului. Membrii comisiei sunt desemnați cu asentimentul deplin și unanim al părților în diferend și comisia pune bunele sale oficii la dispoziția statelor interesate în scopul de a se ajunge la o soluționare amiabilă a problemei, bazată pe respectarea prezentei Convenții.

b) Dacă statele părți în diferend nu ajung la o înțelegere asupra întregului sau unei părți a componenței comisiei într-un termen de trei luni, membrii comisiei care nu au asentimentul statelor părți în diferend sunt aleși prin vot secret dintre membrii Comitetului, cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor Comitetului.

2. Membrii comisiei își exercită funcțiile cu titlu individual. Ei nu trebuie să fie cetățenii unuia dintre statele părți în diferend și nici ai unui stat care nu este parte la prezenta Convenție.

3. Comisia își alege președintele și adoptă regulamentul său de ordine interioară.

4. Comisia își ține în mod obișnuit reuniunile la sediul Organizației Națiunilor Unite sau în orice alt loc potrivit pe care îl va determina comisia.

5. Secretarul prevăzut la paragraful 3 al articolului 10 al prezentei Convenții pune, de asemenea, serviciile sale la dispoziția comisiei ori de cîte ori un diferend între statele părți determină constituirea comisiei.

6. Toate cheltuielile membrilor comisiei sunt repartizate în mod egal între statele părți în diferend, pe baza unui stat estimativ stabilit de Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

7. Secretarul general va fi împuternicit, dacă va fi nevoie să deconteze cheltuielile membrilor comisiei înainte ca rambursarea sumelor să fi fost efectuată de către statele părți în diferend, în conformitate cu paragraful 6 al prezentului articol.

8. Informările obținute și cercetate de către Comitet sunt puse la dispoziția comisiei care poate cere statelor interesate să-i furnizeze orice informație complementară pertinentă.

Articolul 13

1. După ce a studiat problema sub toate aspectele sale, comisia pregătește și supune președintelui Comitetului un raport conținînd

concluziile sale asupra tuturor chestiunilor de fapt, privind litigiul dintre părți și recomandările pe care le consideră oportune spre a se ajunge la o soluționare amiabilă a diferendului.

2. Președintele Comitetului transmite raportul comisiei fiecăruia dintre statele părți în diferend. Aceste state fac cunoscut președintelui Comitetului în termen de trei luni dacă acceptă sau nu recomandările cuprinse în raportul comisiei.

3. După expirarea termenului prevăzut la paragraful 2 al prezentului articol, președintele Comitetului comunică raportul comisiei și declarațiile statelor părți interesate celorlalte state părți la Convenție.

Articolul 14

1. Orice stat parte poate declara, în orice moment, că recunoaște Comitetului competența de a primi și examina comunicări emanând de la persoane sau grupuri de persoane ținând de jurisdicția sa care se plîng de a fi victime ale violării, de către acest stat parte, a vreunuia dintre drepturile enunțate în prezenta Convenție. Comitetul nu primește nici o comunicare privind un stat parte care n-a făcut o astfel de declarație.

2. Orice stat parte care face o declarație în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol poate crea sau desemna un organism în cadrul ordinii sale juridice naționale cu competența de a primi și examina cererile emanând de la persoane sau grupuri de persoane ce țin de jurisdicția aceluia stat, care se plîng de a fi victime ale violării vreunuia dintre drepturile enunțate în prezenta Convenție și care au epuizat celelalte căi de recurs locale disponibile.

3. Declarația făcută în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol și numele oricărui organism creat sau desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol sunt depuse de către statul parte interesat la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care comunică o copie de pe acestea celorlalte state părți. Declarația poate să fie retrasă în orice moment, printr-o notificare adresată Secretarului general, dar această retragere nu afectează comunicările cu care Comitetul este deja sesizat.

4. Organismul creat sau desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol va trebui să țină un registru de petiții, iar copii certificate conforme cu registrul vor fi depuse în fiecare an la Secretarul general pe căile corespunzătoare, fiind de la sine înțeles că conținutul acestor copii nu va fi divulgat publicului.

5. Dacă nu obține satisfacție de la organismul creat sau desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, petiționarul are dreptul de a adresa, în următoarele șase luni, o comunicare în acest sens Comitetului.

6. a) Comitetul, cu titlu confidențial, aduce orice comunicare care îi este adresată la cunoștința statului parte despre care se pretinde că a violat vreuna din dispozițiile Convenției, dar identitatea persoanei sau grupurilor de persoane interesate nu poate fi dezvăluită fără consimțământul expres al acelei persoane sau al acelor grupuri de persoane. Comitetul nu primește comunicări anonime.

b) În următoarele trei luni, statul în cauză prezintă în scris Comitetului explicații sau declarații elucidând problema și indicând, dacă este cazul, măsurile pe care eventual a putut să le ia pentru remedierea situației.

7. a) Comitetul examinează comunicările ținând seama de toate informațiile care îi sunt prezentate de către statul parte interesat și de către petiționar. Comitetul nu va examina nici o comunicare a unui petiționar fără a se fi asigurat că acesta a epuizat toate căile interne disponibile. Totuși, această regulă nu se aplică dacă procedurile de recurs depășesc termene raționale.

b) Comitetul adresează sugestiile și recomandările sale eventuale statului parte interesat și petiționarului.

8. Comitetul include în raportul său anual un rezumat al acestor comunicări și, dacă este cazul, un rezumat al explicațiilor și declarațiilor statelor părți interesate, precum și al propriilor sale sugestii și recomandări.

9. Comitetul nu are competență să exercite funcțiile prevăzute în prezentul articol decât dacă cel puțin zece state părți la Convenție sunt legate prin declarații făcute în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol.

Articolul 15

1. Până la realizarea obiectivelor Declarației privind acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, cuprinsă în rezoluția 1514 (XV) a Adunării generale, din 14 decembrie 1960, dispozițiile prezentei Convenții nu restrâng cu nimic dreptul de petiție acordat acestor popoare prin alte instrumente internaționale sau de către Organizația Națiunilor Unite și instituțiile sale specializate.

2. a) Comitetul constituit în conformitate cu paragraful 1 al articolului 8 primește în copie petițiile ce provin de la organele Națiunilor Unite care se ocupă de probleme, având un raport direct cu principiile și obiectivele prezentei Convenții, își exprimă părerea și face recomandări în legătură cu petițiile primite atunci când examinează petiții emanând de la locuitorii teritoriilor sub tutelă sau neautonome sau de la orice alt teritoriu căruia i se aplică Rezoluția 1514 (XV) a Adunării generale, având legătură cu problemele prevăzute prin prezenta Convenție, de care sunt sesizate aceste organe.

b) Comitetul primește din partea organelor competente ale Organizației Națiunilor Unite copii de pe rapoartele privind măsurile de ordin legislativ, judiciar, administrativ sau altele interesând în mod direct principiile și obiectivele prezentei Convenții pe care puterile administrante le-au aplicat în teritoriile menționate la alineatul a) al prezentului paragraf, dă avize și face recomandări acestor organe.

3. Comitetul include în rapoartele sale către Adunarea generală un rezumat al petițiilor și rapoartelor pe care le-a primit din partea organelor Națiunilor Unite, precum și opiniile și recomandările care i-au fost prilejuite de acele petiții și rapoarte.

4. Comitetul roagă pe Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite să-i pună la dispoziție orice informație, având legătură cu obiectivele prezentei Convenții de care acesta dispune, cu privire la teritoriile menționate la paragraful 2, alineatul a) al prezentului articol.

Articolul 16

Dispozițiile prezentei Convenții privind măsurile ce urmează a fi luate pentru a rezolva un diferend sau pentru a lichida o plîngere se aplică fără prejudiciul celorlalte proceduri de soluționare a diferendelor sau de lichidare a plîngerilor în materie de discriminare prevăzute în instrumente constitutive ale Organizației Națiunilor Unite și ale instituțiilor sale specializate sau în convenții adoptate de către aceste organizații și nu împiedică statele părți să recurgă la alte proceduri pentru reglementarea unui diferend, în conformitate cu acordurile internaționale generale sau speciale care le leagă.

PARTEA A TREIA

Articolul 17

1. Prezenta Convenție este deschisă spre semnare oricărui stat membru al Organizației Națiunilor Unite sau membru al vreuneia dintre instituțiile sale specializate, oricărui stat parte la Statutul Curții Internaționale de Justiție, ca și oricărui stat invitat de către Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite să devină parte la prezenta Convenție.

2. Prezenta Convenție este supusă ratificării, iar instrumentele de

ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 18

1. Prezenta Convenție va fi deschisă spre aderare oricărui stat menționat la paragraful 1 al articolului 17.
2. Aderarea se va face prin depunerea unui instrument de aderare la Secretarul general al Națiunilor Unite.

Articolul 19

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la data depunerii la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al douăzeci și șaptelea instrument de ratificare sau de aderare.
2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica prezenta Convenție sau vor adera la ea după depunerea celui de-al douăzeci și șaptelea instrument de ratificare sau de aderare, Convenția va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la data depunerii de către acest stat a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

Articolul 20

1. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va primi și comunica tuturor statelor membre care sunt sau care pot să devină părți la prezenta Convenție, textul rezervelor ce vor fi făcute în momentul ratificării sau aderării. Orice stat care ridică obiecții împotriva rezervei va aviza Secretarul general în termen de nouăzeci de zile, începînd de la data comunicării menționate, că nu acceptă rezerva.
2. Nici o rezervă incompatibilă cu obiectul și scopul prezentei Convenții nu va fi autorizată și nici o altă rezervă care ar avea drept efect paralizarea funcționării vreunui dintre organele create de Convenție. O rezervă va fi considerată ca intrînd în categoriile definite mai sus, dacă cel puțin două treimi din statele părți la această Convenție ridică obiecții.
3. Rezervele pot fi retrase în orice moment printr-o notificare adresată Secretarului general. Notificarea va avea efect la data primirii sale.

Articolul 21

Orice stat parte poate să denunțe prezenta Convenție printr-o notificare adresată Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. Denunțarea va produce efectul după un an de la data la care Secretarul general va fi primit notificarea.

Articolul 22

Orice diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, care nu va fi fost reglementat, pe cale de negocieri sau cu ajutorul procedurilor prevăzute în mod expres de această Convenție, va fi adus, la cererea oricărei părți, în diferend, în fața Curții Internaționale de Justiție pentru a se pronunța asupra lui, dacă părțile în diferend nu au convenit asupra altui mod de soluționare.

Articolul 23

1. Orice stat parte poate formula în orice moment o cerere de revizuire a prezentei Convenții printr-o notificare scrisă adresată Secretarului general.
2. Adunarea generală va hotărî asupra măsurilor de luat, dacă este cazul, în legătură cu această cerere.

Articolul 24

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va informa toate statele menționate la paragraful 1 al articolului 17 din prezenta

Convenție:

- a) asupra semnăturilor puse pe prezenta Convenție și asupra instrumentelor de ratificare și de aderare depuse în conformitate cu articolele 17 și 18;
- b) asupra datei la care prezenta Convenție va intra în vigoare în conformitate cu articolul 19;
- c) asupra comunicărilor și declarațiilor primite în conformitate cu articolele 14, 20 și 23;
- d) asupra denunțurilor notificate în conformitate cu articolul 21.

Articolul 25

1. Prezenta Convenție, ale cărei texte în limbile chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt în egală măsură valabile, va fi depusă la arhivele Organizației Națiunilor Unite.
2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va remite o copie certificată conformă a prezentei Convenții tuturor statelor aparținând vreuneia dintre categoriile menționate la paragraful 1 al articolului 17 al Convenției.
3. Drept care subscrișii, autorizați în modul convenit de guvernele respective, au semnat prezenta Convenție, care a fost deschisă spre semnare la New York, la șapte martie, una mie nouă sute șaiszeci și șase.